

som ikke er forankret i FN's Sikkerhedsråd, og jeg vil godt spørge hr. Frank Jensen: Hvorfor er det nu blevet et problem? Den tidligere regering havde en helt anden holdning til det, og jeg vil gerne have lov at citere fra et svar fra daværende udenrigsminister, hr. Niels Helveg Petersen, til hr. Villy Søvnald:

»Siden invasionen i Kuwait i 1990 har det været nødvendigt for Sikkerhedsrådet at vedtage 39 resolutioner om Irak og situationen i regionen, og derfor vil jeg også sige til hr. Villy Søvnald, at jeg nærer ingen betænkeligheder ved de beslutninger, vi træffer her. Jeg tror ikke, de vil danne en ny præcedens, for jeg tror ikke – og håber virkelig ikke – at vi nogen sinde igen vil komme til at stå over for et militærdiktatur, om hvilket man i løbet af 7-8 år skal vedtage 39 resolutioner i FN's Sikkerhedsråd. Disse resolutioner er udtryk for det internationale samfunds påbud, og desværre må vi konstatere, at Saddam Hussein ikke efterlever resolutionerne.«

På daværende tidspunkt, i 1998, havde den daværende regering altså en anden holdning end den, hr. Frank Jensen her i dag har givet udtryk for fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

**Troels Lund Poulsen (V):**

For snart lang tid siden stillede jeg hr. Frank Jensen et meget klart spørgsmål. Jeg spurgte hr. Frank Jensen, hvad Socialdemokratiet forstår ved øjeblikkeligt samarbejde, som der står i resolution 1441. Er det 4½ måned, er det 5½ måned? Hvor lang tid er »øjeblikkeligt« for Socialdemokratiet?

Derudover har hr. Frank Jensen forklaret her i dag, at Socialdemokratiet ikke har skiftet holdning, men at det er regeringspartierne, der har skiftet holdning. Jeg vil bare spørge hr. Frank Jensen, om hr. Frank Jensen ikke kan se den meget klare parallelitet til 1998. Jeg har tidligere spurgt hr. Frank Jensen, om den sag kørte gennem Sikkerhedsrådet, men tilfældet er jo, at det gjorde den ikke, fordi der var udsigt til, at den ville blive blokeret.

Derudover vil jeg gerne sige til hr. Frank Jensen, at der jo ikke er noget mærkeligt i den holdning, som Sverige har på nuværende tidspunkt, for Sverige havde jo også for 5 år siden netop den samme holdning, som de giver udtryk for i dag. Dengang havde Socialdemokratiet en lidt anderledes holdning, så det er vel i bund og grund Socialdemokratiet, der markant har skiftet kurs.

(Kort bemærkning).

**Frank Jensen (S):**

Fru Inger Støjberg siger, fuldstændig dybtfølt tror jeg, at hun ikke ønsker en krig. Det er der jo ingen mennesker der gør, så jeg siger ikke, at Venstre og De Konservative har truffet deres beslutning, fordi de er vilde efter at komme i krig. Det er der ingen mennesker der er.

Jeg siger bare, at der har været en anden vej, også for fru Inger Støjberg, her i Folketinget, og det var at sige til regeringen: Bliv på det spor, I har været på i ganske mange måneder. Bliv der til det sidste, også selv om amerikanerne med den nuværende præsident i spidsen mister tålmodigheden. I har gode argumenter for det, for det har I på baggrund af Blix' arbejde og på baggrund af de konkrete våbeninspektørers afrapporteringer, både dem til Blix og dem, de gav udsagn om, da de forlod Irak i går. Det er de samme argumenter, som dem, I føler jer allierede med i Norge, vil bruge over for den norske regering, Sverige, Finland, Tyskland, Frankrig osv. Der er masser af liberale mennesker i den ganske verden, som ligesom jer ikke synes, at svaret er krig.

Lad være med at føle, at vi sidder magtesløse her i Folketinget. Der var en anden vej, og fordi der nu er opmarcheret flere hundrede tusinde soldater uden for Iraks grænser, skal man ikke lade sig presse til at udløse krigen, hvis der fortsat er mulighed for at give freden en chance. Ingen ved, om den vil blive en realitet, men vi var klar til at drage konsekvensen, hvis den ikke blev det, og det har vi tilkendegivet over for regeringen. Vi vidste godt, at FN-spøret førte frem til en konklusion, der kunne ende med både fred og krig.

Kl. 12.40

Igen til hr. Søren Gade: I 1998 var situationen en anden. Vi har været inde på alt det med legalitet, men jeg vil bare kort sige, at Udenrigsministeriets juridiske tjeneste siger selv, at 1441 suspenderer de gamle resolutioner fra 1990-91. De var fuldt gældende i 1998, og derfor var det juridiske folkeretlige grundlag et andet, men situationen var til gengæld også en anden. Det, man skal lægge til grund, når man skal vurdere det folkeretlige i situationen, var også noget andet i 1998 end i denne måned.

Til hr. Troels Lund Poulsen skal jeg sige, at det jo er Blix og Sikkerhedsrådet, som også efter den nuværende udenrigsministers opfattelse er dem, der skal konkludere. Udenrigsministeren har jo sagt, og de ord vil jeg også gøre til mine: Vi støt-